

б) Страдателно-то причастіе на това исто време пощо ся прибави на третьо-то лице ный, еный или тый въ първо-то спряженіе; въ второ-то ный или веный, въ третьо-то ный или еный, както: глагола-ный, вї-эный или вї-тый**) несé-ный, Ѡрино-вї-ный, тїн, що сж на нѣ, превръщатъ ѣ-то на о, зрѣ-ный; усѣчено глагола-нъ, вїе-нъ,

По герѣ (вижъ стр. 74) казахме що страдателно-то причастіе прсиходи отъ първо-то лице на първо-то прешед. средѣленно, пощо прескърне хъ на лъ; въ дсплненїе на това тѣка казваме, що тїи глаголы, кон-то са спряжѣтъ по първий-а примѣръ на второ-то спряженїе исхвърлатъ гласна-та о, коа-то е предъ хъ; както: текóхъ тéклъ, несóхъ нéслъ, такожде исхвърлатъ и предшествюща-та безгласна, ако она е д или т; както: плетóхъ плéлъ, ведóхъ вéлъ.

**) Извѣстно е че много глаголи имжтъ за прешедше-то време освѣнь свикновенно-то причастіе на ный, и дрѣго на тый, това свойство иматъ преимѣущественно глаголи-те що са скланѣтъ по първий-а примѣръ на първо-то спряженїе, както: отъ вїю вїтый, усѣчено вїтъ, пїю пїтый пїтъ, мѣю мѣтый мѣтъ, вѣю вѣтый вѣтъ, лїю лїтый лїтъ, дѣю дѣтый, знѣю знѣтый, псїю псїтый, врїю врїтый и проч.